

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0201/2011

30.5.2011

*****I**

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (COM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD))

Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών

Εισηγητής: Mitro Repo

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα

- * Διαδικασία διαβούλευσης
- *** Διαδικασία έγκρισης
- ***I Συνήθης νομοθετική διαδικασία (πρώτη ανάγνωση)
- ***II Συνήθης νομοθετική διαδικασία (δεύτερη ανάγνωση)
- ***III Συνήθης νομοθετική διαδικασία (τρίτη ανάγνωση)

(Η ενδεικνυόμενη διαδικασία στηρίζεται στη νομική βάση που προτείνεται στο σχέδιο πράξης)

Τροπολογίες σε σχέδιο πράξης

Στις τροπολογίες του Κοινοβουλίου η σήμανση των αλλαγών στο σχέδιο πράξης γίνεται με ***έντονους πλάγιους*** χαρακτήρες. Η σήμανση με *απλά πλάγια* απευθύνεται στις τεχνικές υπηρεσίες και αφορά τα στοιχεία του σχεδίου πράξης για τα οποία προτείνεται διόρθωση εν όψει της επεξεργασίας του τελικού κειμένου (για παράδειγμα, στοιχεία εμφανώς λανθασμένα ή που έχουν παραλειφθεί σε μία γλωσσική έκδοση). Αυτές οι προτάσεις διόρθωσης υπόκεινται στη συγκατάθεση των αρμόδιων τεχνικών υπηρεσιών.

Η επικεφαλίδα κάθε τροπολογίας σχετικής με υπάρχουσα πράξη, την οποία το σχέδιο πράξης προτίθεται να τροποποιήσει, φέρει μία τρίτη και μία τέταρτη σειρά που προσδιορίζουν αντίστοιχα την ισχύουσα πράξη και την τροποποιημένη διάταξή της. Τα τμήματα που λαμβάνονται από διάταξη υπάρχουσας πράξης την οποία το Κοινοβούλιο επιθυμεί να τροποποιήσει, ενώ το σχέδιο πράξης δεν έχει τροποποιήσει, σημαίνονται με ***έντονους χαρακτήρες***. Ενδεχόμενες διαγραφές που αφορούν τα τμήματα αυτά σημαίνονται ως εξής: [...].

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	5
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	8
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	13

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (COM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD))

(Συνήθης νομοθετική διαδικασία: πρώτη ανάγνωση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2010)0791),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 294, παράγραφος 2, και το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα οποία του υποβλήθηκε η πρόταση από την Επιτροπή (C7-0012/2011),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 294, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
 - έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 5ης Μαΐου 2011¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 55 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (A7-0201/2011),
1. εγκρίνει τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση όπως παρατίθεται κατωτέρω·
 2. ζητεί από την Επιτροπή να του υποβάλει εκ νέου την πρόταση, αν προτίθεται να της επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις ή να την αντικαταστήσει με νέο κείμενο·
 3. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στα εθνικά κοινοβούλια.

Τροπολογία 1

Πρόταση κανονισμού – τροποποιητική πράξη
Αιτιολογική σκέψη 10 α (νέα)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροπολογία

(10α) Προκειμένου να αναθεωρηθεί

¹ Δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ενδεχομένως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 έτσι ώστε να παρασχεθούν στις δημόσιες αρχές επιβολής βελτιωμένα μέσα για τον αποτελεσματικό εντοπισμό, τη διερεύνηση και την παύση ή απαγόρευση των παραβιάσεων που θίγουν τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών σε διασυνοριακές καταστάσεις, είναι απαραίτητο να αξιολογηθούν η αποτελεσματικότητα και οι επιχειρησιακοί μηχανισμοί του κανονισμού αυτού και να εξεταστεί προσεκτικά η ενδεχόμενη ενσωμάτωση στο παράρτημά του πρόσθετων νομοθετικών διατάξεων που προστατεύουν τα συμφέροντα των καταναλωτών. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει το ταχύτερο δυνατόν και πάντως το αργότερο έως τα τέλη του 2014 έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, η οποία να συνοδεύεται, εφόσον απαιτείται, από νομοθετική πρόταση.

Τροπολογία 2

Πρόταση κανονισμού– τροποποιητική πράξη
Άρθρο -1 - εισαγωγικό μέρος και σημείο -1 (νέο)
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004
Άρθρο 21 α (νέο)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροπολογία

Άρθρο -1α

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, τροποποιείται ως εξής:

1. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

"Άρθρο 21α

Αναθεώρηση

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η οποία αξιολογεί την αποτελεσματικότητα και τους επιχειρησιακούς μηχανισμούς του εν λόγω κανονισμού και εξετάζει

*προσεκτικά την ενδεχόμενη ενσωμάτωση
στο παράρτημά του πρόσθετων
νομοθετικών διατάξεων που
προστατεύουν τα συμφέροντα των
καταναλωτών. Η έκθεση βασίζεται σε
εξωτερική αξιολόγηση και ευρεία
διαβούλευση με όλα τα ενδιαφερόμενα
μέρη και συνοδεύεται, εφόσον απαιτείται,
από μια νομοθετική πρόταση".*

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. Κανονισμός 2006/2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών

Ο κανονισμός 2006/2004 ("κανονισμός για τη συνεργασία στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών" - "κανονισμός CPC") εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στις 27 Οκτωβρίου 2004 και τέθηκε σε ισχύ στις 29 Δεκεμβρίου 2006.

Ο κανονισμός αποσκοπεί στην εξάλειψη των εμποδίων στη διακρατική συνεργασία μεταξύ των δημόσιων αρχών επιβολής, όσον αφορά τον εντοπισμό, τη διερεύνηση και την επιβολή παύσης ή απαγόρευσης για παραβιάσεις των νόμων προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών. Ο κανονισμός έχει το στόχο ν' αντιμετωπίσει αποτελεσματικά και αποδοτικά τις διασυνοριακές παράνομες εμπορικές δραστηριότητες που διαταράσσουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχύσει κατ' αυτόν τον τρόπο την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην αποδοχή διασυνοριακών προσφορών και να αποτρέψει τους πωλητές και προμηθευτές να εκφεύγουν της επιβολής σε βάρος της ανταγωνιστικότητας των νομοταγών πωλητών και προμηθευτών.

Ο κανονισμός επιτυγχάνει τους στόχους του με την εγκαθίδρυση σε ολόκληρη την ΕΕ ενός δικτύου δημόσιων αρχών με αρμοδιότητα επιβολής της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών στα κράτη μέλη ("δίκτυο CPC), το οποίο ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Δεκέμβριο του 2006. Ο κανονισμός CPC εναρμονίζει εν μέρει τις ελεγκτικές και εκτελεστικές αρμοδιότητες των αρχών και θεσπίζει τους μηχανισμούς για την ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών και/ή την επιβολή παύσης των παραβιάσεων σε διασυνοριακές καταστάσεις.

II. Αιτιολόγηση και στόχοι της παρούσας πρότασης

Το δίκτυο που καθιερώθηκε με τον κανονισμό εποπτεύει και ενισχύει τη νομοθεσία που προστατεύει τα συμφέροντα των καταναλωτών. Η νομοθεσία που εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του δικτύου CPC απαριθμείται στο παράρτημα του κανονισμού. Ο προτεινόμενος τροποποιητικός κανονισμός έχει ως στόχο του να επικαιροποιήσει τα περιεχόμενα του παραρτήματος ώστε να αντικατοπτρίζονται οι πρόσφατες νομοθετικές εξελίξεις στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών.

Η επικαιροποίηση του παραρτήματος θα αφορά στην απόσυρση από το παράρτημα νομοθεσίας που δεν ισχύει για τη συνεργασία των εθνικών αρχών επιβολής για την προστασία των καταναλωτών και στην επικαιροποίηση των παραπομπών στην μη ισχύουσα πλέον παλαιά νομοθεσία με παραπομπές στη νέα νομοθεσία στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών.

Η επικαιροποίηση του παραρτήματος είναι πρωτίστως απαραίτητη δεδομένου ότι έχει καταργηθεί η οδηγία 87/102/ΕΟΚ από την οδηγία 2008/48/ΕΚ για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης, χωρίς να αναφέρεται ρητώς ότι οι αναφορές στην καταργηθείσα

οδηγία πρέπει να εκλαμβάνονται ως αναφορές στη νέα οδηγία. Για λόγους βεβαιότητας δικαίου, ο παρών κανονισμός πρέπει συνεπώς να τεθεί επειγόντως σε εφαρμογή.

III. Γενικές παρατηρήσεις του εισηγητή σχετικά με τον κανονισμό CPC

Ο εισηγητής χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής καθόσον αυτή είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το παράρτημα του κανονισμού αντικατοπτρίζει τις εξελίξεις της νομοθεσίας της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών.

Λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμένους στόχους της παρούσας πρότασης, ο εισηγητής θεωρεί ωστόσο, ότι το βασικό πολιτικό ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί έγκειται στο εάν ο ισχύων κανονισμός παρέχει ένα επαρκές πλαίσιο για τη διασυννοριακή επιβολή του κεκτημένου στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών.

Η τελευταία έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού CPC που δημοσιεύθηκε στις 2 Ιουλίου 2009¹ και η συνεδρίαση Υψηλού Επιπέδου με θέμα "Επιβολή των οικονομικών δικαιωμάτων των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά" (Βρυξέλλες, 22 Σεπτεμβρίου 2010) διατυπώνουν ορισμένες επιφυλάξεις όσον αφορά τα επιτεύγματα στη διακρατική επιβολή του κεκτημένου στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών.

Ένας μεγάλος αριθμός αρμόδιων αρχών είτε ή δεν είναι συνδεδεμένες με το σύστημα είτε δεν το χρησιμοποιούν ενεργά, μολονότι αυτό συνιστά προϋπόθεση για την αποτελεσματική λειτουργία του δικτύου για τη συνεργασία CPC. Οι αιτήσεις παραμένουν εκκρεμείς επί μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ οι αρχές χρησιμοποιούν τα μέσα της τεχνολογίας των πληροφοριών κατά τρόπο τόσο διαφορετικό ώστε αυτό ενδέχεται να επηρεάζει αρνητικά τις προσπάθειές τους για συνεργασία.

Ορισμένα άλλα ζητήματα έχουν περισσότερο οριζόντιο χαρακτήρα, όπως το ζήτημα των διαφορετικών εθνικών νομοθεσιών για τους καταναλωτές, το ζήτημα της αρμοδιότητας και του εφαρμοστέου δικαίου και η έκταση στην οποία εφαρμόζεται η υποχρέωση συνεργασίας που θέσπισε ο κανονισμός CPC. Δεν είναι πάντοτε εύκολη η ανταπόκριση σ' ένα αίτημα αμοιβαίας συνδρομής, όταν μια ενέργεια μπορεί να απαγορεύεται στο κράτος μέλος του καταναλωτή, όχι όμως και στο κράτος μέλος του προμηθευτή.

Ένα άλλο πρόβλημα αφορά την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων. Σήμερα δεν υφίσταται κοινή δέσμη προτεραιοτήτων μεταξύ των αρχών επιβολής. Δεδομένου ότι οι πόροι είναι περιορισμένοι, είναι σημαντικό και φυσικό οι εθνικές δημόσιες αρχές να έχουν το δικό τους σύστημα καθορισμού προτεραιοτήτων. Ωστόσο, εάν κάθε αίτηση για αμοιβαία συνδρομή υπόκειται σε εθνικές προτεραιότητες και δεν υπάρχει σύμπτωση απόψεων όσον αφορά τον τρόπο καθορισμού των προτεραιοτήτων, το σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να αποκτήσει έναν ρόλο για τον καθορισμό μιας κοινής προσέγγισης όσον αφορά τον καθορισμό προτεραιοτήτων και τον πολυετή σχεδιασμό.

¹ Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών) (COM(2009)0336)

Πρέπει επίσης να αναπτυχθεί μια συναντίληψη των σχετικών πραγματικών περιστατικών και μια κοινή ερμηνεία των ενωσιακών κανόνων για την προστασία των καταναλωτών, όπως για παράδειγμα ένας ορισμός των "συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών". Διαφορές απόψεων έχουν επίσης προκύψει όσον αφορά την αλληλεπίδραση μεταξύ του κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών και άλλων διατάξεων της ενωσιακής νομοθεσίας.

Επιπλέον, οι διαδικαστικοί κανόνες για την επιβολή παραμένουν κατακερματισμένοι. Οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομικών συστημάτων και των συστημάτων επιβολής καθιστούν δυσχερή την αποτελεσματική αντιμετώπιση των παραβιάσεων στο εσωτερικό της ΕΕ. Ορισμένες δημόσιες αρχές διαθέτουν αποτελεσματικά μέσα για να επιβάλλουν την παύση μιας παραβίασης, ενώ άλλες πρέπει να προσφύγουν στη δικαιοσύνη αντιμετωπίζοντας χρονοβόρες διαδικασίες.

Οι δικαστικές δαπάνες μπορούν επίσης να δημιουργήσουν προβλήματα: Όπως ορίζει το άρθρο 15 του κανονισμού, η αιτούσα αρχή είναι υπεύθυνη για τις δαπάνες και τις απώλειες που προκύπτουν συνεπεία μέτρων που αποδεικνύονται αβάσιμα. Σε ορισμένες χώρες, όπως στη Φινλανδία, η αιτούσα αρχή δεν είναι υποχρεωμένη να καταβάλει τις δαπάνες ελλείψει σχετικών διατάξεων, πράγμα που δεν ισχύει σε πολλές άλλες χώρες. Αυτό ενδέχεται να μειώσει τον αριθμό των διαδικασιών σε περίπτωση που λόγω παραβάσεων εάν η αιτούσα αρχή δεν μπορεί να φέρει τις ενδεχόμενες δικαστικές δαπάνες.

Τέλος, το γεγονός ότι οι αιτήσεις παραμένουν για όλο και μεγαλύτερο διάστημα εκκρεμείς (81 ημέρες κατά μέσο όρο έως τον Ιούνιο του 2008, ενώ έχει σημειωθεί αύξηση σε 148 ημέρες έως τα τέλη του 2008) εξηγείται εν μέρει από τον πιο περίπλοκο χαρακτήρα των διασυνοριακών υποθέσεων, συχνά όμως αυτό αποτελεί ένδειξη μη συμμόρφωσης με τις ορισθείσες προθεσμίες ή άλλες λειτουργικές απαιτήσεις.

Αυτό επηρεάζει με τη σειρά του τον αριθμό των αιτήσεων οι οποίες φαίνεται ότι έχουν σταθεροποιηθεί ή ακόμη και μειωθεί το 2010. Η τάση αυτή δεν είναι επιθυμητή και θα πρέπει να αναστραφεί το ταχύτερο δυνατόν προκειμένου να επιτευχθεί ο τελικός στόχος του κανονισμού CPC. Ο εισηγητής πιστεύει ακράδαντα ότι η μείωση του αριθμού των αιτήσεων δεν αντανάκλα μία μείωση του αριθμού των παραβιάσεων στο εσωτερικό της ΕΕ, αλλά αντίθετα τις αδυναμίες του συστήματος.

Όσον αφορά το ζήτημα του συντονισμού, η τρέχουσα προσέγγιση ανά κλάδο των πρωτοβουλιών στον τομέα της πολιτικής για τους καταναλωτές δεν διευκολύνει τη συνεκτική επιβολή. Δεδομένου ότι το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίζεται σήμερα ανεπαρκώς θα ήταν απαραίτητη η ενίσχυση του ρόλου της Επιτροπής για τον συντονισμό της επιβολής πανευρωπαϊκών δραστηριοτήτων.

Ο εισηγητής φρονεί επίσης ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της ενίσχυσης της προστασίας των καταναλωτών στην Ευρώπη, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού CPC θα πρέπει να διευρυνθεί προκειμένου να αντικατοπτρίζει κατά τρόπο πιο συνολικό και οριζόντιο τη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών. Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού CPC έχει ήδη επεκταθεί σε κάποιο βαθμό, θα πρέπει ωστόσο να πραγματοποιηθεί μια γενικότερη αξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής προκειμένου να ενσωματωθεί η νομοθεσία που εμπίπτει στην αρμοδιότητα διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής (π.χ. νομοθεσία για τις

χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, ή για τα δικαιώματα των επιβατών).

IV. Συνολική θέση του εισηγητή

Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα σημερινά αποτελέσματα της συνεργασίας για τη διασυνοριακή επιβολή δεν είναι ικανοποιητικά και ότι είναι απαραίτητη η λήψη μέτρων, ο εισηγητής έχει αναπτύξει τρεις εναλλακτικές δυνατότητες δράσης σε σχέση με την παρούσα πρόταση:

(α) να προταθούν ουσιαστικές τροποποιήσεις με στόχο την αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχουν μέχρι σήμερα προκύψει κατά την εφαρμογή του κανονισμού, (β) να γίνει δεκτή η τεχνική πρόταση της Επιτροπής χωρίς τροποποιήσεις, (γ) να προταθεί ένας περιορισμένος αριθμός τροποποιήσεων, δηλ. μια "ρήτρα αναθεώρησης" και να κληθεί η Επιτροπή να προβεί σε αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας και των επιχειρησιακών μηχανισμών του κανονισμού και να υποβάλει εντός εύλογης προθεσμίας, μια νομοθετική πρόταση για μια ουσιαστικότερη αναθεώρηση του ισχύοντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής.

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη για μία ταχεία επικαιροποίηση και ενοποίηση του παραρτήματος του κανονισμού, προκειμένου να διασφαλιστεί βεβαιότητα δικαίου για τις επιχειρήσεις, τους καταναλωτές και τις αρχές επιβολής, ο εισηγητής θεωρεί ότι η τρίτη επιλογή είναι η πλέον κατάλληλη στο παρόν στάδιο.

Ο εισηγητής θα επιθυμούσε ωστόσο να τονίσει ότι η πρόταση αυτή αποτελεί την κατάλληλη ευκαιρία για να επιβεβαιώσει την ανάγκη για μια ουσιαστικότερη αναθεώρηση του κανονισμού. Κατά την άποψή του, υπάρχει πραγματική ανάγκη να αντιμετωπιστούν οι ελλείψεις και τα προβλήματα στη διασυνοριακή επιβολή του κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών και να βελτιωθεί η συνολική λειτουργία του δικτύου CPC.

Ο εισηγητής γνωρίζει ότι επί του παρόντος τα στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού είναι ανεπαρκή και ότι τα στοιχεία αυτά θα πρέπει να είναι το αποτέλεσμα μιας προσεκτικής ανάλυσης. Επί του παρόντος, η Επιτροπή επεξεργάζεται τη δεύτερη έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού CPC η οποία θα δημοσιευθεί αργότερα εντός του τρέχοντος έτους. Η Επιτροπή προβλέπει επίσης τη διενέργεια μιας εξωτερικής αξιολόγησης και εν συνεχεία μιας δημόσιας διαβούλευσης μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Συνεπώς, φαίνεται εύλογο να αναμείνουμε τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής προτού προταθεί μια ευρεία τροποποίηση του κανονισμού CPC.

Με την ενσωμάτωση μιας "ρήτρας αναθεώρησης" στον κανονισμό, ο εισηγητής επιθυμεί να υπογραμμίσει ότι είναι απαραίτητο η Επιτροπή να δεσμευτεί και να επιταχύνει τη διαδικασία αναθεώρησης και να υποβάλει μία νέα νομοθετική πρόταση έως τα τέλη του 2014.

Ο εισηγητής τονίζει επίσης με έμφαση ότι η νομοθεσία της ΕΕ για τους καταναλωτές πρέπει να χαρτογραφηθεί προσεκτικά κατά την αξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού CPC. Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού πρέπει να εξεταστεί με περισσότερο ολιστικό τρόπο και να καλύψει τελικά το σύνολο της ενωσιακής νομοθεσίας που αφορά τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών.

Εν κατακλείδι, ο εισηγητής φρονεί ότι η διασυνοριακή επιβολή των συμφερόντων των

καταναλωτών πρέπει ν' αποκτήσει υψηλή προτεραιότητα στο πολιτικό θεματολόγιο. Η βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών επιβολής πρέπει να εξελιχθεί σε ένα αποτελεσματικότερο μέσον που θα τεθεί στη διάθεση των ευρωπαϊών καταναλωτών και να ενισχύσει την εμπιστοσύνη τους στην εσωτερική αγορά.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών
Έγγραφο αναφοράς	COM(2010)0791 – C7-0012/2011 – 2011/0001(COD)
Ημερομηνία υποβολής στο ΕΚ	3.1.2011
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	IMCO 18.1.2011
Γνωμοδοτική(ές) επιτροπή(ες) Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	JURI 18.1.2011
Αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει Ημερομηνία της απόφασης	JURI 26.1.2011
Εισηγητής(ές) Ημερομηνία ορισμού	Mitro Repo 4.2.2011
Άρθρο 51 - Κοινές συνεδριάσεις επιτροπών Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	
Ημερομηνία έγκρισης	25.5.2011
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 33 - : 0 0 : 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Κυριάκος Τριανταφυλλίδης, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler, ИЛИАНА ИВАНОВА
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Cornelis de Jong, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Σουλβάνα Ράπτη
Ημερομηνία κατάθεσης	31.5.2011